

Shemot – Exodus 1:1 – 6:1

Aliyah 2 – Exodus 1:18 – 2:10

In de eerste *aliyah* van *Shemot* zagen we lijnen met het Bijbelboek **Genesis** (*Bereeshiet*) naar voren komen. We lezen namelijk in Exodus 1 dat de Israëlieten vruchtbaar zijn en talrijk worden, naar het gebod aan de mensheid in Genesis 1. In de tweede *aliyah* van *Shemot* krijgen we alvast een voorproefje van het Bijbelboek **Leviticus** (*Wayiqra*). In deze *aliyah* worden namelijk lijnen zichtbaar naar het volgende Bijbelboek:

Ten eerste begint de huidige *aliyah* met het Hebreeuwse woord **Wayiqra**'. Dit betekent 'en hij riep'. Farao riep namelijk de verloskundigen Sifra en Pua bij zich. Maar dit woord is ook de naam van het volgende Bijbelboek. Ook het Bijbelboek Leviticus begint namelijk met dit woord *Wayiqra*'. De Heer riep Mozes vanuit de **Tabernakel**. Dat is het centrale thema van het Bijbelboek Leviticus. God woont in de Tabernakel en roept zijn volk bij zich om hen te ontmoeten in deze Tent van de Ontmoeting.

Vervolgens horen we over een man en een vrouw **uit de stam Levi**, die een **zoon** ontvangen. Dit is Mozes. Dat Mozes uit de stam Levi is geboren, kan verklaren waarom de Levieten als enige trouw bleven, bij de zonde van het gouden kalf. Ook werd deze stam speciaal geroepen om een priesterlijke stam te zijn en mochten zij dienen in de Tabernakel. Er rustte dus een priesterlijke roeping op stam van Mozes en Aäron.

Verder gaat het in dit gedeelte over een ark. Mozes overleeft de Nijl in een **rieten mandje**, zoals Noach eens de zondvloed overleefde in **de ark**. Zowel voor het rieten mandje van Mozes als de ark van Noach wordt het Hebreeuwse woord *tevah* gebruikt. Dit is weliswaar een ander woord dan de **gouden ark in de Tabernakel**, want daarvoor wordt het woord *aron* gebruikt. Toch zagen we in de eerste *aliyah* van *parshat Noach* dat de ark van Noach thematisch heel sterk gelinkt is aan de ark in de Tabernakel. Hiermee is ook Mozes' rieten mandje thematisch gelinkt aan de gouden ark in de Tabernakel.

We zagen in de eerste *aliyah* van *parshat Noach* bijvoorbeeld dat de gouden ark van het verbond van binnen en van buiten werd **overtrokken** met goud. Noachs ark werd ook van binnen en van buiten overtrokken, alleen met pek (*kofer*). Van het rieten mandje van Mozes horen we ook expliciet dat deze wordt overtrokken. Het wordt overtrokken met twee materialen, namelijk klei (*geemar*) en pek (*zafet*). De ark van Noach, het rieten mandje van Mozes en de ark van het verbond zijn nauw met elkaar verbonden.

We kunnen dus stellen dat Mozes, net als Noach, het water overleefd heeft door in het **Heilige der Heilige** van de Tabernakel te **schuilen**. Hij werd geboren uit twee Levitische ouders. Hij was een geroepene om in Gods Tabernakel te schuilen. Hij was het ook, die later in zijn leven God Zelf zou horen spreken van boven de ark van het verbond.¹ Hij zou God Zelf mogen zien en ontmoeten in de Tabernakel.² Hij was als enige vertrouwd in heel Gods huis.³

¹Numeri 7:89.

²Exodus 34:34-35.

³Numeri 12:6-8.

Het is dan wel opmerkelijk dat Mozes ook in het huis van Farao vertrouwd is. In sommige opzichten wordt het **huis van de Farao** haast gelijkgesteld met **Gods Huis**. Ik zet enkele opmerkelijke parallellen op een rijtje:

1. Genesis begint met de letter *beth* waarop het woordje *rosh* volgt. Samengenomen betekent dit 'Huis van het Hoofd'. De Bijbel begint dus bij het **Vaderhuis**. Dat is ook de plaats waar Yeshua naar terugkeert om een plaats voor zijn leerlingen klaar te maken.⁴ Hij zorgt ervoor dat we straks voor eeuwig in het Vaderhuis een plekje mogen hebben. Uit het Vaderhuis komt de hele schepping voort. Dit is de eerste uittocht uit een huis.⁵

Exodus spreekt over de uittocht uit een ander huis, namelijk uit het **Huis van de Slavernij**, Egypte. Daar beginnen de Tien Woorden / Tien Geboden mee in Exodus 20: *Ik ben de Heer, Die u uit het Huis van de Slavernij heeft uitgeleid*. Het huis van Farao staat voor het geestelijke Huis van de Slavernij. Dit Huis heeft alles te maken met het Vaderhuis, maar wordt door heel andere machten beheerst.

2. **Jozef** wordt **onderkoning** onder Farao. Hij wordt over het hele **Huis van Farao** aangesteld en over heel Egypte. Maar Farao blijft boven hem staan. Nu is Jozef een profetisch beeld van Yeshua. Dit hebben we op allerlei manieren naar voren zien komen. **Yeshua** wordt tot **onderkoning** verheven onder zijn hemelse Vader. Hij wordt aangesteld over het hele **Huis van de Vader** en over de hele wereld. Opnieuw zien we dat het Huis van Farao verbonden is met het Vaderhuis in de hemel.
3. **Mozes** raakt vertrouwd in heel het **Huis van God**, maar ook in heel het **Huis van Farao**. Hij wordt aan de boezem van de Farao grootgebracht. Hij is enerzijds een Leviet voor God en tegelijk is hij als een (klein)zoon voor de Farao.

Dit alles doet mij denken aan de profetie uit Daniël 9, dat er een meedogenloze tiran zal heersen over de Tempel en over de offerdienst. Ook doet dit mij denken aan Antiochus IV Epifanes, die een beeld van Zeus in de Tempel te Jeruzalem oprichtte en daar varkens heeft geofferd. Hij werd het beeld van de **antichrist**. Tenslotte doet mij dit denken aan Mattheüs 24:15 waar Yeshua over de antichrist spreekt: *Wanneer u dan de gruwel van de verwoesting, waarvan gesproken is door de profeet Daniël, zult zien staan **op de heilige plaats** – laat hij die het leest, daarop letten! – laten dan zij die in Judea zijn, vluchten naar de bergen...*

Kan het zijn dat de Farao iets van de antichrist weerspiegelt? Hij die zichzelf in Gods Huis verheft als heerser? Hij die op de Troon van God Zelf plaats wil nemen? Dit was trouwens precies wat **de val van satan** of de hemelvorst van Babel inleidde: hij wilde zetelen op Gods Troon en daardoor werd hij uit de hemel neergeworpen op de aarde. Daarover kunt u lezen in Jesaja 14:12-15...

De huidige *aliyah* heeft ook alles te maken met de symboliek van **de doop**. Mozes kon alleen overleven door in de Nijl neergelegd te worden. Drie maanden kon hij verborgen blijven. Uiteindelijk moest hij het **doodswater** in. Maar hij werd daaruit gehaald, door de dochter van de Farao nota bene. Yeshua was de eerste die daadwerkelijk deze weg door

⁴Johannes 14:1-3.

⁵Zie de drie uittochten in het boek *Hebreeuws in 'Zes Dagen'* door Strijker.

de dood heen is gegaan. Hij was drie dagen in het graf, voordat Hij er door zijn hemelse Vader uitgehaald werd. Hij verrees als overwinnaar over de dood.

Sindsdien kan iedereen gedoopt worden in zijn Naam. We gaan symbolisch kopje onder in het water, om er daarna weer uit op te staan. Zo sterven we aan ons oude leven en staan op in een nieuw leven. We worden **opnieuw geboren**, ditmaal niet als natuurlijke mensen, maar als geestelijke mensen. Zo mogen wij kind aan Huis worden bij de hemelse Vader. We raken **vertrouwd in heel zijn hemelse Huis**. Net zoals Mozes vertrouwd raakte in het Huis van Farao en uiteindelijk de Tabernakel, het Huis van God.

Als we naar de Tabernakel- of Tempelsymboliek kijken, dan is daarin de hemel, de aarde en de zee terug te vinden. Het Heilige der Heilige is **de hemel**. Daar zijn de cherubijnen die Gods Troon dragen. Daar is de ark, de voetbank van Gods Troon. Daar woont God Zelf. Het Heilige der Heilige wordt afgeschermd door het voorhangsel, wat voor het uitspansel staat. De blauwe hemelkoepel betekent het einde van onze waarneembare wereld. De hemelse dimensies zijn niet door ons oog waarneembaar.

Het Heilige van de Tabernakel staat voor **de aarde**. Daar is de Tafel van de Toonbroden, het Reukwerkaltaar en de Zevenarmige Kandelaar. We vinden hier dus de gewassen terug, de geuren en ook de hemellichamen, die wij wel kunnen waarnemen. De voorhof staat symbool voor **de zee**. Het koperen wasvat stond in de voorhof en werd ook wel *hayam* genoemd, wat 'de zee' betekent.

Al met al krijgen we aan het begin van Exodus het volgende beeld voorgeschoteld: de **Farao** zit als een koning **op Gods Troon**. Hij beheerst het heilige en alledaagse domein. De hele kosmos valt onder zijn beheer. En hij wil de zonen van Israël de Tempel uitdrijven. Hij gooit hun zonen in de rivier de Nijl, in de **doodsrivier**. Hij verdrijft hen naar de zee van de voorhof en laat hen daar sterven.

Maar er gebeurt iets anders. **Mozes** wordt tot in het binnenste heiligdom geroepen door God Zelf. Daar groeit hij op onder de vleugels van de nietsvermoedende Farao. En uiteindelijk zorgt Mozes er in Gods kracht voor, dat de Farao van de troon gestoten wordt. Er wordt een Tabernakel gebouwd, waar **God Troont**. En de Farao sterft in het hart van de **Rietzee**. Hij wordt uit Gods aanwezigheid verbannen en in het dodenrijk neergestoten.

Let ook op de plaats waar het rieten mandje van Mozes neergelegd wordt: **in het riet (hasoef)** aan de rand van de rivier (vers 3). En waar sterft Farao uiteindelijk? In de Rietzee (*yam hasoef*). Het woordje *soef* betekent trouwens niet alleen 'riet' maar ook 'einde'. De Rietzee is de Zee van het Einde, de Zee van de Dood. En ook de rietkraag aan de oever van de Nijl, betekent het einde, de dood. Mozes had daar moeten sterven, maar het is uiteindelijk de Farao die daar omkomt.

Mozes was dus in de ark, de voetbank van Gods Troon, opgeborgen. Zo overleefde hij het doodswater. Het is best wel een bijzonder beeld dat we **in de voetbank van Gods Troon** opgeborgen kunnen worden. Een vergelijkbaar beeld treffen we aan in Openbaring 6:9-11. Daar staat het volgende geschreven:

*En toen het Lam het vijfde zegel geopend had, zag ik **onder het altaar** de zielen van hen **die geslacht waren** omwille van het Woord van God en omwille van het getuigenis dat zij hadden. En zij riepen met luide stem: 'Tot hoelang, heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wreekt U ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen? En aan ieder van hen werd een lang wit gewaad gegeven. En tegen hen werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat ook het aantal van hun mededienstknechten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, volledig zou zijn geworden.*

Om dit beeld te begrijpen is het belangrijk om te beseffen dat **het altaar** symbolisch alles met **Gods Troon** zelf te maken heeft. Het altaar was de connectie tussen de verschillende heiligheidssferen. Het brandofferaltaar in de voorhof was verbonden met het reukwerkaltaar in het Heilige en deze was weer verbonden met de Troon in het Heilige der Heilige. Geestelijk bezien was dit één en dezelfde plaats.

Men zou dus net zo goed kunnen stellen dat de zielen zich **onder de Troon van God** bevonden. Zij werden daar veilig bewaard tot de dag van het oordeel en van de wraak. We kunnen ons zo voorstellen dat de zielen van de zonen van de Israëlieten, die in de Nijl gegooid werden, daar ook waren en **riepen om recht**. Hoe lang kon de Farao nog doorgaan met zijn moorden en overheersing? Hoe lang zou de wraak nog op zich laten wachten...?

Het is heel bijzonder dat we lezen dat de dochter van de Farao het rieten mandje laat openen en dan Mozes ziet verschijnen, als een huilend baby'tje. De voetbank van Gods Troon wordt daarmee geopend en Mozes **staat daar als eersteling uit op**. En door zijn hand wordt het **oordeel aan de Farao** voltrokken. Op zijn teken stroomt het water van de Rietzee terug en overspoelt de Egyptenaars.

Mozes verwijst hiermee naar de Eersteling uit de Doden, **Yeshua**. Yeshua zal uiteindelijk het oordeel voltrekken aan alle kwade machten van deze wereld. Hij zal komen, rijdend op een wit paard. Het hele hemelse leger zal Hem volgen. Dan zal Hij wraak nemen voor al het onschuldig vergoten bloed. Eindelijk zal er recht gedaan worden.

Als je onder iemands voeten bent, is dat ook een teken van **nederigheid**. Je bent dan dienstbaar en onderworpen. Degenen die stierven voor hun geloof moesten **gehoorzaamheid** leren aan God, zelfs als dit hun leven kostte. Maar ze zullen niet in deze onderworpen staat blijven. Ze zullen hoogverheven worden en zetelen op de Troon met God Zelf.⁶ Omdat ze gehoorzaamheid aan God boven hun eigen leven stelden.

Nogmaals de tekst uit 1 Petrus 5:6 : **Vernedert u dan onder de krachtige Hand van God, opdat Hij u verhoogt op zijn tijd!** Yeshua is ons voorgedaan in deze weg. Ook Hij moest gehoorzaamheid leren door zijn lijden en sterven (Hebr. 5:8), maar Hij werd verhoogd boven alle machten!

⁶Openb. 2:26-28, 3:5, 3:12, 3:21(!).

Welke lessen hebben we nu geleerd?

1. **In Gods Tent** zijn we veilig voor het **doodswater**
2. Farao, de antichrist en satan willen **op Gods Troon** zitten, maar worden tot **in het dodenrijk** neergestoten
3. We worden **door het doodswater heen** opnieuw en **geestelijk geboren**, als we in Yeshua geloven
4. De **doop** is hier het teken van
5. Door lijden en **martelaarschap** onderwerpen we ons aan God, opdat we eenmaal door Hem **verhoogd** zullen worden
6. Dan zullen we met God heersen **op zijn Troon**